

Aikamatkalle lähtevä Alix (Mirva Tolppanen) tapaa myös tyttökuningas Kristiinan (Maria Palmu) Porin teatterin Koiramäen Suomen historiassa.

Valloittavan värikäs aikamatka nauraa pönäköille kunkuille

 TEATTERI

KOIRAMÄEN SUOMEN HISTORIA

Teksti: Mauri Kunnas

Dramatisointi ja laulujen

sanat: Eva Buchwald

Ohjaus ja sovitus: Maia Häkli

Laulujen sävellykset: Timo

Hietala ja Risto Kupiainen

Musiikin sovitus:

Pekka Sistonen

Lavastus: Kati Lamppu

Koreografia: Ville Oinonen

Valosuunnittelu:

Reijo Nieminen

Projisointien suunnittelu:

Jyrki Heloaho

Rooleissa: Porin teatterin

näyttelijät

Ensi-ilta Porin teatterin

isolla näyttämöllä 23.9.

Onko Ruotsi-Suomen historia päässyt unohtumaan? Ei häntää, **Mauri Kunnaksen** lastenkirjaan pohjautuva mainio koko perheen näytelmä *Koiramäen Suomen historia* tekee aikamatkan maamme varhaisiin vaiheisiin ja nostaa historian hämärästä persoonia ja tapahtumia, joita et muista tai joista et kenties ole kuulutkaan.

Tarinan päähenkilö on **Mirva Tolppasen** pirteästi esittämä Alex, joka joutuu opiskelemaan historiaa ”tylsien asioiden museossa”, kun muut oppilaat pääsevät kotiin.

Alix on Kunnaksen tekstin dramatisoineen **Eva Buchwaldin** luoma hahmo, näytelmän kokija, joka nivoo yhteen historialliset tapahtumat 1500-luvulta vuoteen 1809.

Koiratytön matkalle historialliseen aarteensintään johdattelee museossa patsasteleva Kustaa Vaasa (mainio **Pekka Hänninen**).

Katsojan pitää kartalla näyttämön yläpuolen suuri kello, joka raksuttaa aikamatkan vuosilukuja.

Kunnas on poiminut historiasta merkittäviä tapahtumia ja historiallisia merkkihenkilöitä, ja näyttelijöillä on tulkittavinaan monia herkullisia hahmoja Mikael Agricolasta

(**Vesa Haltsonen**) Ruotsin kuninkaihin. Matkalla tavaataan myös muun muassa Hans Isaksson (**Oskari Penttilä**), puusepän apupoika joka oli rakentamassa epäonnista Vasa-laivaa sekä edistyksen ajan luonnontieteilijä Pehr Kalm (**Marko Honkanen**).

Välillä meno näyttämöllä yltyy melkoiseksi kohellukseksi.

Vauhdikas koiramainen historia nauraa erityisesti kunkuille, joista yksi on kaljaveikko, toinen hevospies ja kolmas, elleivät peräti kaikki, sotahullu. Sotia piisaa, hauskaa on ison- ja pikkuvihan kuvaaminen vihanneksin.

Kuvaavaa on toteamus: ”Oi miten vähällä järjellä tätä maailmaa johdetaan!”

Historiankulku näyttäytyy nykyaikaa edustavan Alexin silmissä kovin miehiseltä. Ei siis ihme, että roolihahmo ihmettelee, minkä takia on vain Kustaita ja Kaarleja, ei ollenkaan äitejä ja tyttöjä. Onneksi on sentään viiden ikäisenä valtaistuimelle noussut vallaton tyttökuningas Kristiina (**Maria Palmu**), joka on poikkeus hallitsijoiden joukossa.

Ihmetystä aiheuttaa myös historian kulku: onko Suomi osa Ruotsia vai Venäjää? Aikamatka päättyy ajankohtaan, jolloin Suomi siirtyy osaksi Venäjän suuriruhtinaskuntaa.

Kunnaksen lämpimän humoristinen teksti viihdyttää lapsikatsojien ohella myös aikuisia. Se on sopivasti opettavainen ja sivistävä: kun tuntee historian, löytää oman paikkansa maailmassa.

Iso osa esityksen viehätystä on sen visuaalisuus. Teatterin isolle näyttämölle rakentuu värikkäiden henkilöhahmojen, loistelioiden pukujen ja runsaiden näyttämökuvien muodostama kiehtova kokonaisuus.

Äänimaailma on rikas, ja takaseinän projisoinnit toimivat tehokkaana tunnelman luoja.

MAARIT ANTILA